

Motion till riksdagen 2005/06:K284

av **Lennart Fremling (fp)** och **Karin Svensson Smith (-)**

Grundlagen och äldre lagstiftning

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om en utredning om behovet av att granska och eventuellt revidera de lagar som tillkom före nuvarande regeringsform och att samtidigt utvärdera regeringsformens funktion i detta avseende.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om en utredning om behovet av att modifiera regeringsformen för att möjliggöra kommunala beslut om ekonomiska styrmedel.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om en utredning om att samordna väglagen (1971:948) och lagen (1995:1649) om byggande av järnväg.¹

¹Yrkande 3 hänvisat till TU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Sverige fick en ny regeringsform 1974 som ledde till att strukturen på lagstiftningen blev tydligare. De regler som beslutades av riksdagen kallades lagar, och de som beslutades av regeringen kallades förordningar. Principerna för samhällets arbete med olika regler förtydligades och förändrades.

Alla gamla regler som påverkades av det nya synsättet kunde självfallet inte skrivas om omedelbart utan det var naturligt att man hade övergångsregler som tillät äldre regler att fortsätta att gälla. Tanken var förstås att man successivt skulle anpassa äldre regler till de nya principerna.

Nu har det gått drygt 30 år, och de flesta författningarna har skrivits om och är anpassade till det nya tänkandet. Det borde nu vara dags att göra en komplett granskning av alla äldre lagar för att se om de behöver modifieras för att överensstämma med moderna principer. Samtidigt bör man utvärdera om gällande principer är praktiskt rimliga eller behöver modifieras på något sätt. Det kan inte vara rimligt att vi har kvar lagar som strider mot grundlagen flera decennier efter det att grundlagen trädde ikraft. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

I några fall har modifieringar stött på praktiska problem, vilka har gjort att man har valt att behålla de gamla reglerna, trots att de i något avseende strider mot moderna principer.

Ett exempel är ”lagen (1957:259) om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m.m.” På denna lag stöder sig kommunerna när de fattar beslut om olika parkeringsavgifter. Med modern terminologi skulle sannolikt sådana beslut anses som beslut om en skatt, och då måste besluten in i minsta detalj fattas av riksdagen. Det vore förstås helt orimligt att belasta riksdagen med sådana stora mängder beslut som med mycket bättre precision kan fattas på lokal nivå. Därför väljer man att inte modifiera den gamla lagen.

På längre sikt är detta förstås en orimlig ståndpunkt. Det vore bättre att föra in reglerna om parkeringsavgifter i trafiklagstiftningen. Då måste man välja att antingen göra beslutsfattandet onödigt komplicerat för att hålla på de fastställda principerna eller också modifiera de grundläggande principer som inte visar sig vara praktiskt användbara. Riksdagen bör ge regeringen till känna att man bör utreda vilka modifieringar som behövs för att göra det möjligt för kommunerna att fatta beslut om ekonomiska styrmedel, såsom parkeringsavgifter.

En annan inkonsekvens i svensk lagstiftning, som beror på just den grundlagsändring som gjordes på 1970-talet, är att det råder så olika regler för byggande av väg och byggande av järnväg. Proceduren för byggande av järnväg har blivit mycket mer komplicerade än för vägbyggande, vilket är olyckligt. Väglagen (1971:948) och lagen om byggande av järnväg (1995:1649) bör samordnas på lämpligt sätt. Detta bör ges regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 26 september 2005

Lennart Fremling (fp)

Karin Svensson Smith (-)